

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor regionálního rozvoje

Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Váš dopis zn.:

Ze dne: 02.07.2015
Č. j.: JMK 133569/2015
Sp. zn.: S-JMK 109436/2015 ORR
Vyřizuje: Vašek
Telefon: 541 652 316
Počet listů: 2
Počet příloh/listů: 0/0
Datum: 16.10.2015

Pražská 5 s. r. o.
Hradní 640/3
680 01 Boskovice

Obnova objektu panský dvůr v Boskovicích, Hradní ul. 3, č. p. 640, pozemek p. č. 1228/1, k. ú. Boskovice, a pozemek p. č. 1222/1, k. ú. Boskovice, podnět k přezkumnému řízení závazného stanoviska – sdělení

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor regionálního rozvoje, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ustanovení § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 a § 149 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále správní řád), obdržel dne 20. 7. 2015 podnět společnosti Pražská 5 s. r. o., Hradní 640/3, 680 01 Boskovice, postoupený Městským úřadem Boskovice, odborem výstavby a územního plánování, k přezkumnému řízení závazného stanoviska Městského úřadu Boskovice, odboru správy úřadu, č. 31/15, čj. SMBO 3973/2015 OSÚ, DMBO 7998/2015 OSÚ, ze dne 17. 6. 2015, vydaného ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu a ust. § 14 odst. 3 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, účastníku správního řízení: společnosti Pražská 5 s. r. o., Hradní 640/3, 680 01 Boskovice, k obnově (podle dokumentace pro územní povolení /architektonické studie/ „Obnova a nové využití objektu Panský dvůr Boskovice, ul. Hradní čp. 640, místo stavby čp. 640, ul. Hradní objektu panský dvůr, Boskovice, Hradní ul. 3, č. p. 640, pozemek p. č. 1228/1, k. ú. Boskovice (kulturní památka č. 90482/7-369 Ústředního seznamu kulturních památek ČR), a pozemek p. č. 1222/1, k. ú. Boskovice, které se nacházejí na území městské památkové zóny Boskovice (vyhláška Jihomoravského krajského národního výboru v Brně ze dne 20. 11. 1990).

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor regionálního rozvoje, ve výše uvedené věci sděluje, že

neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení předmětného závazného stanoviska.

Odůvodnění

Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor regionálního rozvoje, přezkoumáním napadeného závazného stanoviska zjistil následující: Městský úřad Boskovice, odbor správy úřadu, obdržel dne 25. 3. 2015 žádost společnosti Pražská 5 s. r. o., Hradní 640/3, 680 01 Boskovice, o vydání závazného stanoviska ve obnově (podle dokumentace pro územní povolení /architektonické studie/ „Obnova a nové využití objektu Panský dvůr Boskovice, ul. Hradní čp. 640, místo stavby čp. 640, ul. Hradní objektu panský dvůr, Boskovice, Hradní ul. 3, č. p. 640, pozemek p. č. 1228/1, k. ú. Boskovice (kulturní památka č. 90482/7-369 Ústředního seznamu kulturních památek ČR), a pozemek p. č. 1222/1, k. ú. Boskovice, které se nacházejí na území městské památkové zóny Boskovice (vyhláška Jihomoravského krajského národního výboru v Brně ze dne 20. 11. 1990). Podle ust. § 14 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, si prvoinstanční orgán vyžádal písemné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Brně, jako odborné organizace státní památkové péče (NPÚ), které mu bylo doručeno 5. 5. 2015 pod čj. NPÚ-371/23167/2015. Po takto provedeném řízení vydal dne 17. 6. 2015 Městský úřad Boskovice, odbor správy úřadu, výše uvedené závazné stanovisko. Dne 24. 8. 2015 byl Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru regionálního rozvoje, doručen podnět společnosti Pražská 5 s. r. o., Hradní 640/3, 680 01 Boskovice, označený jako odvolání. Z povahy věci i z obsahu podání vyplývá, že se ve skutečnosti jedná o podnět k přezkumnému řízení. Domáhá se zrušení předmětného závazného stanoviska v přezkumném řízení z důvodu jeho rozporu se zákonem a nového projednání věci.

Předně je třeba upozornit na to, že v přezkumném řízení podle ust. § 149 odst. 5 správního řádu lze zrušit nebo změnit nezákonné, nikoli pouze věcně nesprávné závazné stanovisko. Toto řízení tedy patří mezi mimořádné opravné prostředky, které by se měly používat jen ve výjimečných a zvláště odůvodněných případech, mj. též s ohledem na povinnost šetřit práva nabytá v dobré víře (ust. § 94 odst. 4 a 5 správního řádu). Zákonný podklad pro naplnění zájmů památkové péče při vydávání závazných stanovisek orgánu památkové péče poskytuje ust. § 14 odst. 3 zákona o státní památkové péči: „V závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 se vyjádří, zda práce tam uvedené jsou z hlediska zájmů památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Základní podmínky musí vycházet ze současného stavu poznání kulturně historických hodnot, které je nezbytné zachovat při umožnění realizace zamýšleného záměru.“

Pokud se týká namítaného nesouladu závazného stanoviska s vyjádřením NPÚ, lze konstatovat, že toto vyjádření je sice ve smyslu ust. § 14 odst. 6 zákona o státní památkové péči obligatorním, nikoli však obsahově závazným podkladem rozhodnutí orgánu památkové péče. Správní orgán se tedy od něho může odchýlit, musí však takový odlišný názor řádně odůvodnit. V daném případě se Městský úřad Boskovice s touto svou povinností odpovídajícím způsobem vypořádal. Poukázal přitom zejména na vyjádření NPÚ z 15. 10. 2012 ve věci prosvětlení půdního prostoru panského dvora v Boskovicích, které bylo akceptováno závazným stanoviskem prvoinstančního orgánu č. j. SMBO 10361/2012 OSÚ, DMBO 13308/2012 OSÚ, z 31. 10. 2012. NPÚ v něm odmítl mnohem menší zásah do střechy dotčeného objektu mj. s tím, že „uvažovaná půdní vestavba do historické konstrukce by představovala podstatnou změnu vnějšího vzhledu objektu, ale také poškození, případně zrušení historické konstrukce krovu“.

Původní postoj NPÚ byl založen na všeobecně uznávaných a aplikovaných základních zásadách obnovy kulturních památek (ochrana autentického vzhledu a historických konstrukcí), vyjádřených např. v speciální metodické příručce samotného NPÚ „Péče o střechy historických budov“ (Praha 2003, str. 35–36), z níž lze citovat např. tyto pasáže: „Úpravy podkroví pro nové využití jsou z hlediska ochrany kulturních hodnot spjatých s historickou architekturou a urbanistickými celky v zásadě nežádoucí. ... záměru zvětšení užité plochy nelze obětovat architektonický výraz a památkovou hodnotu historické stavby. ... V plošně chráněných územích je nutné sledovat při každé jednotlivé akci širší souvislosti. ... Za zcela nevhodné je

třeba považovat veškeré stavební úpravy v podkroví budov s krovky zhotovenými před polovinou 19. století.“

Dalšími důležitými podklady pro závazné stanovisko byly stavebněhistorické posouzení panského dvora v Boskovicích od Mgr. Martina Číhalíka z roku 2015 a dendrochronologické datování dřevěných konstrukčních prvků krovů téhož objektu od Ing. Tomáše Kyncla z května 2015. První z materiálů mj. požaduje „respektování konstrukcí, které tvoří historickou podstatu stavby a jsou jednoznačně spjaty se vznikem objektu“. Z provedené dendrochronologie pak vyplývá, že převážná část krovů dvora pochází z počátku 18. a počátku 19. století, to znamená že přímo datuje barokní vznik budovy a jeho klasicistní přestavbu po požáru. Orgán prvního stupně rovněž adekvátně vyhodnotil, že ochrana původního vzhledu panského dvora má velký význam i v kontextu zámeckého areálu, jako jedné z určujících součástí městské památkové zóny. Realizaci uvažované přestavby by památka v exteriéru ztratila svůj doposud dochovaný původní charakter hospodářské budovy, plníci svou specifickou úlohu z hlediska prezentace kulturněhistorických hodnot bývalých vrchnostenských budov. Na druhé straně je účastníkovi možné dát za pravdu v tom, že názor poradního orgánu Rady města Boskovice pro městskou památkovou zónu nemůže být relevantním podkladem pro rozhodování správního orgánu. Z odůvodnění závazného stanoviska však vyplývá, že tomu tak v daném případě nebylo – viz jasné konstatování, že tento názor jen jako jeden z dokumentů vzal správní orgán v rámci správního řízení pouze na vědomí.

Městský úřad Boskovice zcela správně dal své rozhodování v předmětné věci do kontextu celé rozhodovací praxe. Pokud by souhlasil s devastujícím zásahem na významné kulturní památce, jen obtížně by plnil své povinnosti při výkonu státní památkové péče, zejména na území městské památkové zóny Boskovice. V tomto smyslu jde o aplikaci zásady podle ust. § 2 odst. 4 správního řádu – povinnost správního orgánu dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že závazné stanovisko není nepřezkoumatelné, jak tvrdí účastník.

Nebyl to tedy Městský úřad Boskovice, ale naopak NPÚ, který svůj názor neodůvodnil – nevysvětlil, proč se zásadním způsobem odchyľuje od svého předchozího vyjádření a také proč nerespektuje metodickou příručku vydanou generálním ředitelstvím NPÚ a výsledky stavebněhistorického a dendrochronologického průzkumu. Zarážející z pohledu odvolacího orgánu je také přístup územního odborného pracoviště NPÚ, který nebylo možné přehlédnout při srovnání projednávané věci s jinými případy, zejména tehdy, kdy se toto pracoviště v posledních letech samo ocitlo v úloze podatele podnětu k přezkumnému řízení proti závazným stanoviskům orgánů památkové péče, která nerespektovala striktní odborná vyjádření NPÚ. Ovšem ani v jednom z případů se nejednalo z hlediska zásahu do kulturněhistorických hodnot o natolik závažnou záležitost, jakou teď samo připouští svým vyjádřením bez stanovení omezujících podmínek. Tento přístup se velmi blíží ne zcela uváženému tolerování záměru stavebníka před důslednou ochranou veřejného zájmu. Pokud NPÚ nechtěl být předmětem tohoto srovnání, stačilo odborný názor jako vždy odůvodnit.

Jak už bylo naznačeno výše, předmětem přezkumného řízení nemůže být samotné věcné posouzení předložené žádosti. V daném případě je však třeba něco k tomu dodat. Pokud by totiž vlastník svůj zamýšlený záměr zrealizoval, došlo by k tak významné a nevratné ztrátě na kulturněhistorických hodnotách předmětného objektu, že by se dalo uvažovat o zrušení jeho prohlášení za kulturní památku. Souhlas s takovým věcným řešením by znamenal natolik zásadní profesionální selhání při obhajobě veřejného zájmu, že by současně mohl představovat nezákonný postup správního orgánu.

Účastník dále namítá podjatost úřední osoby Ing. Aleny Dvořákové a požaduje její vyloučení z projednávání předmětné věci ve smyslu ust. § 14 odst. 2 správního řádu. K tomu nezbyvá než dodat, že podle uvedeného ustanovení taková námitka mohla být uplatněna během řízení u Městského úřadu Boskovice u služebně nadřízeného úřední osoby, a to bez zbytečného odkladu poté, co se účastník řízení o důvodu vyloučení

dověděl. Účastník přitom žádný zákonný důvod podjatosti neuvádí. Za podjatost nelze považovat skutečnost, že kompetentní správní orgán pouze vyslovil nepřipustnost záměru účastníka v rozporu s vyjádřením odborné organizace památkové péče. K tomuto faktu se krajský úřad vyjádřil již výše.

Orgán druhého stupně konstatuje pouze zjištění nepřesnosti v označení pozemku přilehlého k panskému dvoru na území městské památkové zóny Boskovice, který vznikl rozdělením původního p. č. 1222 – správně má být p. č. 1222/1 (p. č. 1222/2 je v majetku jiné osoby). Vzhledem k tomu, že tato skutečnost vyplývá přímo ze spisové dokumentace a že nevzbuzuje pochybnosti o předmětu řízení, lze ji považovat za zřejmou nesprávnost ve smyslu ust. § 70 správního řádu s analogickou možností nápravy.

Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem Krajský úřad Jihomoravského kraje, odbor regionálního rozvoje, posouzením věci ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu dospěl k závěru, že námitky uváděné v podnětu nedokládají nezákonnost závazného stanoviska, neshledal ani jiné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného závazného stanoviska.

otisk razítka

JUDr. Hana Holušová

vedoucí oddělení památkové péče

Na vědomí:

Městský řad Boskovice, odbor výstavby a územního plánování, Masarykovo nám. 1/2, 680 18 Boskovice
+příloha: spis